

Profilaxie și terapie. Principala măsură de combatere constă în tăierea și arderea ramurilor de *Juniperus* atacate, din apropierea livezilor de păr. Pentru prevenirea unor atacuri puternice, se aplică tratamente chimice cu diferite fungicide (**Zeamă bordeleză** 0,5-0,6 %; **Zeamă sulfocalcică** 3,0 % etc.), spre sfârșitul lunii mai și în prima jumătate a lunii iunie. Tratamentele chimice aplicate împotriva rapănului la păr, produs de *Venturia pirina*, sunt eficiente și împotriva acestei boli (Anonymous, 2004).

1.3. *Cydonia oblonga*

Gutuiul

Gutuiul prezintă o serie de boli comune cu ale mărului și părului, așa cum sunt cele cauzate de *Apple mosaic virus*, *Erwinia amylovora*, *Agrobacterium tumefaciens*, *Nectria galligena* și *Viscum album*. Recunoașterea acestor boli la gutui și aplicarea măsurilor de combatere coincid cu cele descrise la măr și păr. Pe lângă speciile menționate, la gutui se întâlnesc și agenți fitopatogeni specifici, precum *Podosphaera oxycanthae*, care determină făinarea, *Monilinia linhartiana* și *Fabraea maculata*.

Monilinia linhartiana

Monilioza gutuiului

Simptome. Este cea mai păgubitoare boală a gutuiului. Boala se manifestă pe frunze, flori, fructe și ramuri. Frunzele atacate se usucă, se înnegresc și se îndoaie cu vârful în jos. Fructele atacate nu mai cresc, rămân mici, se brunifică complet și se usucă. Pe suprafața fructelor se formează sporodochii (Fig. 37).

Agentul patogen. Monilioza gutuiului este produsă de ciuperca *Monilinia linhartiana* (fam. **Sclerotiniaceae**; ord. **Helotiales**; Tab. 10), f.c. *Monilia linhartiana*. Miceliul ciupercii se dezvoltă în spațiile intercelulare ale organului atacat și formează la suprafață sporodochii care conțin conidiofori și conidii dispuse în lanț. Conidiile sunt unicelulare, hialine, de 10-21 x 9-14 μm. Ele sunt organele de propagare a bolii în timpul perioadei de vegetație a plantei gazdă. În timpul iernii, ciuperca supraviețuiește sub formă de scleroți în fructele atacate și prin miceliul de rezistență din ramuri. Prin germinarea scleroților se formează apotecii care conțin asce cu ascospori, capabili să realizeze infecția primară a plantei.

Profilaxie și terapie. La sfârșitul perioadei de vegetație se vor aduna și distruge frunzele și fructele atacate. Se vor aplica tratamente chimice cu: **Topsin 70 PU** 0,07%; **Sumilex 50 PU** 0,10%; **Captadin 50**

PU 0,25 %; Dithane M 45 0,20%; Vondozeb 75 DG 0,20%; Benlate 50 WP 0,05-0,07% etc. (Anonymous, 2004).

Fig. 37. *Monilinia linhartiana*:
fructe cu monilioză.

Diplocarpon mespili
Pătarea brună a frunzelor

Simptome. Boala (entomosporioza) se manifestă pe frunze și mai rar pe fructe și ramuri. Pe suprafața frunzelor se formează pete circulare, variabile ca mărime, inițial gălbui, iar apoi de culoare brună-cărămizie. În mijlocul petelor apare un punct proeminent, crustos, negricios, care reprezintă sporulația alcătuită din conidiofori și conidii. Frunzele atacate se brunifică și se usucă. Fructele atacate prezintă pete asemănătoare celor foliare (Fig. 38).

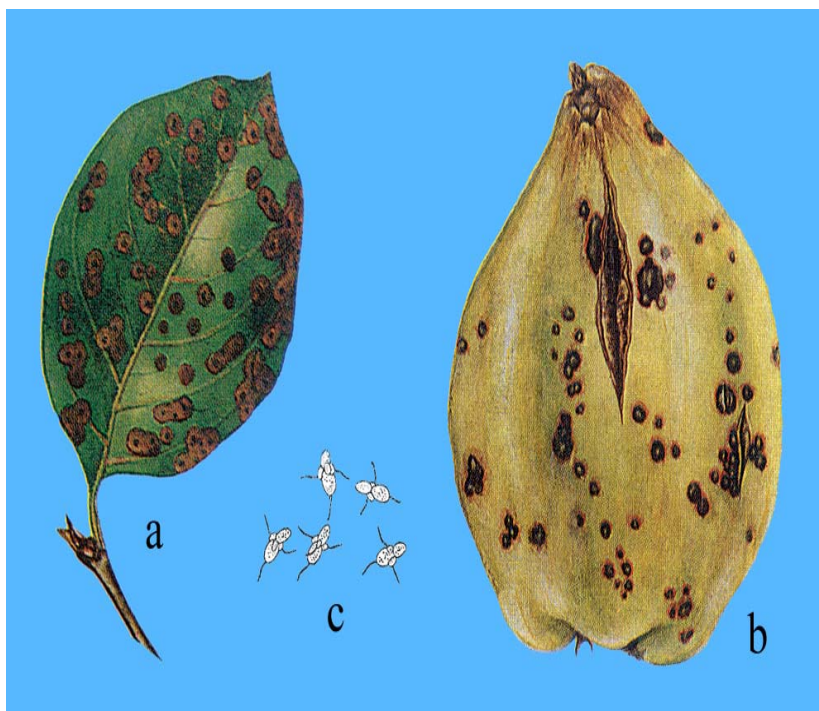

Fig. 38. *Diplocarpon mespili*:
a. frunză atacată; b. fruct atacat; c. conidii.

Agentul patogen. *Diplocarpon mespili* (sin. *Fabraea maculata*), f.c. *Entomosporium maculatum* aparține familiei **Dermateaceae** (ord. **Helotiales**; tab. 10). Miceliul ciupericii se dezvoltă în spațiile intercelulare. Pe suprafața miceliului se formează conidiofori scurți ce poartă apical conidii (18-25 x 6-13 μm) de formă variată, 1-4 celulare (Fig. 25). Conidiile au rol în propagarea ciupericii în perioada de vegetație. S-a stabilit că ciuperca poate să ierneze sub formă de strome miceliene și conidii, în leziunile de pe ramuri și în frunzele atacate (Rădulescu și Rafailă, 1972).

Profilaxie și terapie. Se recomandă adunarea și distrugerea frunzelor căzute sau îngroparea lor în sol, printr-o arătură adâncă de toamnă. Aceste măsuri preventive trebuie completate cu tratamente chimice adecvate (**Topsin 70 PU** 0,07%; **Captan 50 WP** 0,25 % etc.).